

Majd így szólt: Jézus, emlékezzél meg rólam, amikor eljössz a te királyságodba! Jézus így felelt neki: Bizony mondom neked, ma velem leszel a paradicsomban. **Lk 23, 42-43**

Kedves Testvérek!

Az elmúlt héten a bibliaórára készülve (amit digitálisan tartottam meg) sokat olvastam arról a gonosztevőről, vagy ahogy a Károli fordításban szerepel, a latorról, akit Jézussal együtt feszítettek meg.

Ez a gonosztevő, akit Jézussal együtt feszítettek meg, a halála előtti pillanatokban kapta meg az örök élet ajándékát. Íme, még így is találkozhat valaki Jézussal! Nem valószínű, hogy gondolt aznap arra, hogy találkozik Jézussal, beszélget vele, és befogadja őt. Még a halál torkából is meg lehet szabadulni! Még ekkor sincs túl későn, hogy valaki meghallja Jézus hívó szavát! Ez azonban nem jelenti azt, hogy bármeddig lehet ezt halogatni, mert nem tudhatjuk, mikor van az utolsó lehetőség.

Luther Márton azt mondta erről a történetről, hogy ez szintiszta evangélium. Azt mondja el nekünk, hogy amikor mindennek vége, amikor emberileg nincs tovább, akkor még mindig marad egy lehetőség, és ez a lehetőség az imádság. A lator példája erről beszél nekünk.

Nem fontos az, hogy ez a gonosztevő kicsoda és mit követett el. A vádlói biztosan tudták, ő maga talán még jobban, hogy mit követett el. Talán sok olyan dolgot is takargatott, amit még vádlói sem tudtak. De egy biztos; Jézus őt mindennél jobban ismerte. De nem az a fontos, hogy mit követett el, hanem hogy mi történt vele a kereszten.

Miért lehet példa ő előttünk? Mert a végképp kiszolgáltatottság, a halál torkában tudja, hogy kihez kell fordulnia. Nem úgy, mint azok, akik keresztre feszítették Jézust, akik csak gúnyolni és szitkozódni tudták Jézust. Még a másik gonosztevő is csatlakozott hozzájuk! Mindig vannak olyan emberek is, akik még a legvégsőkben is tudják szidni az Istent.

De ebben a mi különleges gonosztevőnkben ott a kereszten valami megváltozott. Micsoda? Például az, hogy hallotta Jézust imádkozni. És Jézus így imádkozott: „bocsáss meg nekik, Atyám, mert nem tudják, mit cselekszenek!”. Hát ki érti ezt? Ez az ember, Jézus, pont azokért imádkozik, akik bántják őt? Hát milyen magatartás ez? És még őérte is, aki jogosan van ott a kereszten, és bűnei teljesen jogos büntetését tölti, még őérte is imádkozik! Jézus még miértünk is imádkozik.

Így ez a gonosztevő, ezt látva: az Isten feltétel nélküli és önfeláldozó szeretetét látva hitre jut, és megvallja: „Mi ugyan jogosan, mert tetteink méltó büntetését kapjuk, de ő semmi rosszat sem követett el.” Majd Jézushoz fordul és így imádkozik: „Jézus, emlékezzél meg rólam, amikor

eljössz a te királyságodba!”.

Micsoda hit, micsoda megtérés ez! És nézzük meg mi történik. Ez az ember megbocsátást kapott. Kizárólag azért, mert Jézushoz fordult. Jézus megmondta, hogy aki őhozza megy, azt ő semmiképpen nem küldi el. Nem kérdezi, hogy milyen volt a gyerekkorod, kik voltak a szüleid, mit mulasztottál el, és mit követtél el. Nem! Aki őhozza megy, azt befogadja.

Ez a szerencsétlen ember Jézushoz fordult. Még csak a kezeit sem tudta kinyújtani felé, hiszen oda voltak szögezve a kereszthez, épp úgy, mint a Megváltó Krisztuséi. De Jézushoz fordult, ránézett, megszólította, és a Megváltó kész volt válaszolni neki. És a szava, az igéje bocsánatot és életet ajándékozott a halál küszöbén ennek az embernek.

A válaszban, amit ez a gonosztevő kap, az a legszebb, hogy nincs benne semmi szemrehányás. Jézus nem mondja, hogy hamarabb kellett volna gondolkodni, hogy miért nem követtél amikor Galileában voltam, nem veti a szemére a régi bűneit, hanem egészen egyszerűen üdvösséget ígér neki. Még ma velem leszel a paradicsomban. És a gonosztevő most már tudja, mi vár rá a halál után: az Isten boldog országa. És félelem nélkül, békességgel hal meg.

Szintiszta evangélium, mondta Luther. Valóban nagy ígélet, vigasztalás számunkra, hogy olyan könyörületes Jézusunk van, hogy még az utolsó percben is meg lehet nyerni az üdvösséget.

Ma két gonosztevőt is látunk. Mindketten, akiket Jézussal együtt feszítettek meg, ugyanolyan bűnöket követtek el, és egyikükről sem lehet elmondani, hogy bármilyen derék, vallásos teljesítmények lettek volna a hátuk mögött. A különbség csupán az volt köztük, hogy az egyik odafordult Jézushoz, a másik nem.

Még ilyen helyzetből is meg lehet menekülni. Ez őriz meg bennünket a csüggedéstől és a kétségbeeséstől. De Jézus közelében is elveszhetünk, mint a másik gonosztevő.

Odafordulunk-e hozzá úgy, mint a jobb keze felől megfeszített gonosztevő, vagy tántoríthatatlanok maradunk kétségbeesett makacsságunkban, magányunkban, mint az a másik? A döntés rajtunk áll.

Így ad példát ez a gonosztevő minden idők halálraítéltjeinek (vagyis minden embernek) arra, hogyan lehet megmenekülni: vallást tesz bűnösségéről, tanúskodik Jézus ártatlanságáról, a Királyban reménykedik, egyszerű imádságban tőle kér kegyelmet, s részesedik abban az üdvösségben, amit Jézus éppen kereszthalálával szerzett meg azoknak, akik benne bíznak.

Boldog, aki követi az ő példáját!